

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa

KARTA PRZEDMIOTU

Dane ogólne:

Nazwa przedmiotu:	Projektowanie wystawiennictwa
Okres ważności karty:	IA_EA_P_I_(2021-2024)
Forma kształcenia:	Studia licencjackie
Forma studiów:	stacjonarne
Profil studiów:	praktyczny
Kierunek studiów:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych
Specjalność/Specjalizacja:	

Przedmiot realizowany:

Rok	Semestr	Rodzaj zajęć	Liczba godzin	Wartość % zajęć	Rygor zaliczenia	ECTS
2	4	egz	0	30	egzamin	3
		war	30	70	zaliczenie z oceną	
		wyk	15	0	zaliczenie	
Razem			45			3

Jednostka prowadząca przedmiot:	Instytut Architektury
Koordinator:	Wiesława Ostrowska
Prowadzący zajęcia:	dr hab. Franciszek Nieć, dr Wiesława Ostrowska
Moduł, grupa przedmiotów:	B. PRZEDMIOTY Z ZAKRESU DEKORACJI I ARANŻACJI WNĘTRZ
Status przedmiotu:	obowiązkowy
Język wykładowy:	semestr: 4 - polski
Przyporządkowanie zajęć/grup zajęć do dyscypliny naukowej/artystycznej	sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki (wiodąca)

Objaśnienia:

Rodzaj zajęć: obowiązkowe, do wyboru.

Forma prowadzenia zajęć: w - wykład, ćw - ćwiczenia audytoryjne, lek - lektorat, s - seminarium, lab - laboratoria, p - projekt, sk - samokształcenie, pz - praktyka zawodowa, war - warsztaty, k - konwersatorium, pw - praca własna, p.art. - pracownia artystyczna, zp - zajęcia praktyczne

Dane merytoryczne

Przedmioty wprowadzające i wymagania wstępne:
Przygotowanie praktyczne w pracowniach artystycznych z zakresu dyscyplin sztuk czystych. Umiejętność kreacji plastycznej. Świadoma umiejętność zapisu plastycznego w poszczególnych dyscyplinach artystycznych. Znajomość podstaw kompozycji na płaszczyźnie i w przestrzeni.
Cel przedmiotu
Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu projektowania wystaw: samodzielnego przygotowywania scenariuszy wystaw, projektowania przestrzeni wystawienniczej i elementów wystawienniczych, stosowania różnych form przekazu projektowego, a także rozwijanie umiejętności myślenia przestrzennego i wrażliwości twórczej. Przedmiot ma za zadanie nakłonić studenta do poszukiwania kreatywnych, niekonwencjonalnych sposobów kształtowania przestrzeni prezentacji. Studenci w trakcie ćwiczenia mają zwrócić szczególną uwagę na pomysł, ideę prezentacji ekspozycji (scenariusz wystawy), ale także jej aranżację, w której istotną rolę odgrywają takie elementy kompozycji jak: osie widokowe, najścia, otwarcia, różnice w ekspozycji domkniętej i

otwartej oraz skala człowieka i ergonomia.				
Szczegółowe efekty uczenia się				
Lp.	Opis efektu uczenia się	Metoda realizacji efektów uczenia się	Metody sprawdzenia efektu uczenia się	Odniesienie do efektów dla modułu/specjalności/kierunku studiów
1	Zna i rozumie podstawy realizacji prac projektowych z zakresu wystawiennictwa i związane z nimi zasady kompozycyjne.	M4 (Studiowanie literatury przedmiotu)	Egzamin	K_W01
2	Zna i rozumie praktyczny i użytkowy wymiar projektowania wystawiennictwa.	M4 (Studiowanie literatury przedmiotu)	Egzamin	K_W04
3	Potrafi projektować i realizować własne koncepcje artystyczne o użytkowych charakterze z zakresu wystawiennictwa.	M2 (Projekt artystyczny), M1 (Rozmowa dydaktyczna)	ocena projektu, Przegląd prac, Korekta artystyczna	K_U01
4	Potrafi świadomie posługiwać się właściwymi technikami i technologiami w realizacji prac z zakresu wystawiennictwa.	M2 (Projekt artystyczny), M1 (Rozmowa dydaktyczna)	ocena projektu, Przegląd prac, Korekta artystyczna	K_U03
5	Potrafi w zrozumiały i interesujący sposób zaprezentować publicznie, także z wykorzystaniem współczesnych technologii, własne projekty.	M5 (Dyskusja), M3 (Prezentacja ustna)	Prezentacja umiejętności praktycznych	K_U13
6	Jest gotów uczestniczyć w życiu kulturalnym i artystycznym swojego regionu korzystając z różnych jego form	M5 (Dyskusja), M3 (Prezentacja ustna)	Prezentacja umiejętności praktycznych	K_K09
Metody realizacji efektów uczenia się (opis szczegółowy)				
Projekt artystyczny (M2 - Student realizuje projekt artystyczny zgodnie z przyjętymi założeniami ćwiczenia. Praca studenta obejmuje projekty wstępne, etapy poszukiwań twórczych oraz docelowe rozwiązanie projektowe.), Dyskusja (M5 - Udział w dyskusji na temat przyjętych założeń projektowych), Prezentacja ustna (M3 - Przygotowanie prezentacji projektu artystycznego), Rozmowa dydaktyczna (M1 - Korekta artystyczna daje studentowi możliwość weryfikacji własnych zamierzeń twórczych i projektowych. Prowadzący wskazuje studentowi możliwości różnych konwencji twórczych i projektowych oraz możliwości eksperymentowania. Prowadzący realizuje indywidualne korekty artystyczne, dające studentowi możliwość podejmowania właściwych decyzji zarówno projektowych, jak i artystycznych. Każdy etap pracy studenta podlega szczegółowej analizie. Prowadzący wskazuje konieczność wprowadzenia zmian w celu wyeliminowania błędów zarówno koncepcyjnych, jak i błędów formalnych. Dzięki temu student może dokonać szeregu poprawek i uzupełnień w celu opracowania projektu na zadawalającym poziomie. Prowadzący w trakcie korekt artystycznych weryfikuje umiejętność samooceny studenta, a tym samym jego świadomość plastyczną.)), Studiowanie literatury przedmiotu (M4 - Przygotowanie do egzaminu)				
Kryteria oceny i weryfikacji efektów uczenia się				
wiedza: Egzamin (Egzamin sprawdzający wiedzę pozyskaną podczas wykładów) umiejętności: Prezentacja umiejętności praktycznych (Wypowiedź ustna na temat przyjętych założeń projektowych podczas publicznej prezentacji) Korekta artystyczna (Korekta artystyczna daje studentowi możliwość weryfikacji własnych zamierzeń twórczych i projektowych. Prowadzący wskazuje studentowi możliwości różnych konwencji twórczych i projektowych oraz możliwości eksperymentowania. Prowadzący realizuje indywidualne korekty artystyczne, dające studentowi możliwość podejmowania właściwych decyzji zarówno projektowych, jak i artystycznych. Każdy etap pracy studenta podlega szczegółowej analizie. Prowadzący wskazuje konieczność wprowadzenia zmian w celu wyeliminowania błędów zarówno koncepcyjnych, jak i błędów formalnych. Dzięki temu student może dokonać szeregu poprawek i uzupełnień w celu opracowania projektu na zadawalającym poziomie. Prowadzący w trakcie korekt artystycznych weryfikuje umiejętność samooceny studenta, a tym samym jego świadomość plastyczną.) Przegląd prac (Przegląd zaawansowania pracy nad tematem) ocena projektu (Student realizuje projekt artystyczny zgodnie z przyjętymi założeniami ćwiczenia. Praca studenta obejmuje projekty wstępne, etapy poszukiwań twórczych oraz docelowe rozwiązanie projektowe. Weryfikacja obejmuje ocenę stopnia realizacji pierwotnych założeń projektu, oryginalności koncepcji, atrakcyjności plastycznej projektu i jego estetyki. Analiza projektu w kontekście: - adekwatności koncepcji do założeń projektu, - oryginalności projektu artystycznego - poziomu walorów estetycznych zrealizowanego projektu.) kompetencje społeczne: Prezentacja umiejętności praktycznych (Wypowiedź ustna na temat przyjętych założeń projektowych podczas publicznej prezentacji)				
Warunki zaliczenia				
Podstawą zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z egzaminu i wykonanego zadania praktycznego zgodnie z przyjętymi założeniami. Aktywna praca na zajęciach. Każdy student realizuje projekt elementów wystawienniczych dających możliwość wielowariantowych zestawień kompozycyjnych. Opracowanie prezentacji zrealizowanego projektu. Autorski komentarz studenta do pracy zaliczeniowej.				
Treści Kształcenia				
				Liczba godzin

Semestr: 4		
Forma zajęć: wykład		
W trakcie zajęć poruszane są następujące zagadnienia: - przestrzeń publiczna a przestrzeń wystawiennicza, - elementów związanych z eksponowaniem zbiorów w zależności od ich specyfiki (muzealne, nauki i techniki, sztuki, ekspozycji problemowych i ekspozycji komercyjnych; - zróżnicowanych form prezentacji w zależności od rodzaju materiału wystawienniczego; - zapoznanie z historią wystawiennictwa na tle rozwoju historii sztuki i dziedzin pokrewnych z uwzględnieniem z takich wydarzeń jak np. EXPO; - przedstawienie współczesnych realizacji i najnowszych osiągnięć w tej dziedzinie; - prezentacja uzupełniających dziedzin projektowych wykorzystanych w wystawiennictwie, projektowanie graficzne, design, scenografia, multimedia; - ekspozycja - opowiadanie historii (treść, narrator, ścieżka, kontekst)		15
Forma zajęć: warsztaty		
Realizacja projektu przestrzennych elementów wystawienniczych. Student dokonuje wyboru przestrzeni dedykowanej prezentacji – eksponowaniu. Ćwiczenie ma pobudzić studenta do poszukiwania kreatywnych, niekonwencjonalnych sposobów kształtowania przestrzeni prezentacji. Studenci w trakcie ćwiczenia mają zwrócić szczególną uwagę na wewnętrzne osie widokowe, najścia, na skalę człowieka i ergonomię. Ćwiczenie umożliwia poznanie podstawowych zagadnień łączenia kompozycji architektonicznej z grafiką. Na początkowych zajęciach studenci proponują temat – przedmiot ekspozycji. Ma to w założeniu być to obiekt o którym student w łatwy sposób zbierze potrzebne informacje. Przedmiotem ekspozycji może być obiekt od "zegarka" po "statek kosmiczny" lub organizacja, organizacja humanitarna, region ekspozycja informacyjna i instytucji np. uczelni. Zalecane aby każdy ze studentów miał inny temat ekspozycji. W ramach stoiska powinny wchodzić następujące strefy funkcjonalne : - ekspozycja - strefa informacji - przestrzeń rozmowy. Student wybiera: - opracowanie modułu bryły dającej możliwość różnych aranżacji wystawienniczej (moduł, multiplikacja, układy, kompozycja), - opracowanie bryły, która po rozłożeniu (w wyniku podziału) daje możliwość różnorodnych aranżacji przestrzeni wystawienniczej, - opracowanie formy przestrzennej, która zmultiplikowana i przeskalowana daje interesujące możliwości aranżacji przestrzeni wystawienniczej. Całość opracowania poddawana jest analizie. Analiza obiektu ekspozycji to szereg wniosków wynikających z charakteru tematu między innymi: jak powinien być prezentowany przedmiot ekspozycji, czy to powinna być ekspozycja czynna – pozwalająca na dotknięcie wypróbowanie czy pasywna. Do analizy potrzebne jest określenie odbiorcy oraz wymagania związane z marką, bądź charakterem produktu. Istotne jest uwzględnienie elementów graficznych związanych z marką: logotyp, kolorystyka, stylistyka graficzna. Studenci opracowują wielowariantowe koncepcje formy przestrzennej. Zaproponowane rozwiązania są omawiane pod względem wewnętrznych osi widokowych, najść otwarcie oraz ergonomii i balansu pomiędzy ekspresją formy a celem eksponowania. Finalne opracowanie projektu obejmuje: - realizację przestrzennego prototypu brył / form przestrzennych (w zależności od wyboru) w określonych układach kompozycyjnych tworzących makietę, - dokumentację fotograficzną makiety z kilkoma wariantami układów kompozycyjnych, - opracowanie prezentacji projektu w PPT i PDF z wprowadzeniem ewentualnie rzutów, widoków z góry oraz ujęć perspektywicznych lub aksonometrycznych.		30

Forma zajęć: egzamin	
Egzamin jest praktycznym wykorzystaniem wiedzy pozyskanej podczas zajęć	0
Literatura	
Podstawowa	
Jan Lorenc, Lee Skolnick, Craig Berger ; [tł. z ang. Urszula Ruzik-Kulińska], Czym jest projektowanie wystaw? : podręcznik projektowania , ABE, Warszawa 2008 - 'Czym jest projektowanie wystaw?' to najlepszy przewodnik po licznych aspektach tej dynamicznie rozwijającej się dziedziny. Porusza wszystkie zagadnienia, jakie wiążą się z przestrzennymi bądź graficznymi rozwiązaniami, dotyczącymi miejsc i obiektów. Począwszy od krótkiej historii projektowania przestrzeni wystawienniczych, książka porusza wszelkie zagadnienia, jakie dotyczą tematu, włączając najbardziej współczesne rozwiązania. Nie zapomina o efektywnej komunikacji z odbiorcą i wpływie rozwoju technologii na design. Autorzy zastanawiają się, co tworzy wystawę, i odkrywają granice między przestrzenią wystawienniczą, przestrzenią publiczną a sztuką. Druga część publikacji bada różnorodne dziedziny aranżacji ekspozycji - muzeów, miejsc publicznych, przestrzeni handlowych i wystaw objazdowych. Szczegółowo śledzi wszystkie etapy procesu tworzenia powierzchni wystawienniczej, od pomysłu, poprzez projekt, pierwsze szkice, po wycenę. Analizuje dobór materiałów, kontekst otoczenia, zastosowanie mediów i technologii, a także zagadnienia związane z oświetleniem i akustyką. Zwieńczeniem publikacji jest zbiór zadziwiających, różnorodnych przykładów nowatorskich dzieł projektantów i zespołów architektonicznych z całego świata. Ten poruszający wyobraźnię rozdział uwzględnia dokonania biur projektowych różnych wielkości, z których każde specjalizuje się w jakiejś dziedzinie, dzięki czemu autorzy pokazują rozległość i bogactwo międzynarodowych projektów wystawienniczych. Maria Popczyk, Estetyczne przestrzenie ekspozycji muzealnych, Kraków : Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas, Kraków 2008 - Powstające w XIX wieku w całej Europie muzea naturalne oraz muzea sztuki stanowią miejsce, gdzie ludzie światli i obdarzeni smakiem uzgadniają poglądy na temat relacji człowieka do przyrody i przeszłości. Kiedy przyglądają się ekspozycji artefaktów przyrody, podziwiają jej przedstawienie, jakie proponuje przyrodoznawstwo, z kolei w muzeum sztuki śledzą, jak dzieła geniuszu opowiadają o kreacji ludzkiego ducha. I chociaż oddzielenie przedmiotów przyrody od dzieł sztuki ma na celu separację poznania prawdy naukowej od kontemplacji piękna, to jednak w obu miejscach publiczność ogląda eksponaty, tzn. obiekty zagęszczone interpretacyjnie, obdarzone znaczeniem i wartością przekraczającą ich faktyczność, obiekty wytworzone w wyniku estetyzacji epistemologicznej i artystycznej. Z końcem XX wieku artyści neoawangardy wkraczają do muzeów naturalnych, zaś w muzeach sztuki, dzięki nowej sztuce, zaburzają i problematyzują ustalone zasady wystawiania. To dzięki ich działaniom przestrzeń ekspozycyjna uzyskuje otwarty charakter, staje się miejscem konfrontowania wielu interpretacji, ale i odmiennych estetyk. Niniejsza książka podejmuje refleksję nad estetycznym i anestetycznym aspektem ekspozycji muzealnej w jej formie modernistycznej i postmodernistycznej.	
Uzupełniająca	
Kysiak Maciej, „Architektura pawilonów wystawowych funkcja, forma, konstrukcja”; , Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1988 - W książce omówiono specyfikę projektowania i realizacji pawilonów wystawowych, poszukiwanie optymalnych rozwiązań przestrzennych i konstrukcyjnych oraz wpływ wyjątkowych wymagań, stawianych tym obiektom, na koncepcje rozwiązań konstrukcyjnych Ernst Neufert, Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego. , Arkady, Warszawa 2009 - Ernst Neufert, Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego., Arkady, Warszawa 2009 - Obecne, nowe wydanie tej książki , przetłumaczone z 39 wydania niemieckiego. Różni się nie tylko objętością, ale przede wszystkim zmianami merytorycznymi od poprzednich. Jest to niemal nowa książka, poszerzona o nowe tematy i uwspółcześniona. To co się zmieniło w podręczniku, to jego wewnętrzna logika przewijających się tematów, ich lapidarnym przedstawieniu oraz wzajemnym powiązaniu; umożliwiała to projektowanie nawet najbardziej złożonych programowo obiektów. https://issuu.com/wydziaaarchitekturyiwzornictwa/docs/wystawiennictwo_scenografia Sandu Cultural Media „On Show by Design” Gingko Press, ISBN: 978-1-58423-564-4, 2015. , Portale internetowe firm wystawienniczych i projektowych portale internetowe producentów systemów wystawienniczych (np. www.octanorm.pl) , Rudolf Arnheim, Sztuka i percepcja wzrokowa, Słowo, obraz, terytoria, Warszawa 2004 - Rudolf Arnheim, Sztuka i percepcja wzrokowa, Słowo, obraz, terytoria, Warszawa 2004 - Doskonała publikacja z zakresu percepcji wzrokowej i zasad kompozycji. Publikacja obejmuje doskonale opracowane treści opisujących relację sztuka - psychologia z koncentracją na percepcji wzrokowej, w tym percepcję przestrzeni. Sztuka i percepcja wzrokowa mówi o procesie percepcji w ujęciu psychologicznym i opisuje jak oko percypującego organizuje postrzegany materiał w odniesieniu do psychologicznych uwarunkowań. Na stronie wydawnictwa czytamy: „Oczywiste stało się, że cechy, którymi wyróżnia się praca myśliciela i artysty, charakteryzują każdą czynność umysłu. Także psychologowie zaczęli dostrzegać, że fakt ten nie jest przypadkowy: różne zdolności umysłu podlegają tym samym prawom, ponieważ umysł zawsze działa jako całość. Każde postrzeganie jest również myśleniem, każde rozumowanie - intuicją, każda obserwacja - odkryciem.” R. Arnheim „W Ego i Id Freud argumentował, że proces myślowy, nie mówiąc nic o świadomej intelektualnej pracy, nie może istnieć w niesforności doświadczenia wizualnego. Rudolf Arnheim pokazał nam nie tylko jak błędne było to przekonanie, ułożył gramatykę form z niezwykłą ostrością i nauczył nas jak ją odczytywać.” Świata M., Zawistowska K., Dojlitko M., Wystawiennictwo, scenografia, komunikacja wizualna., Wydział Architektury i Wzornictwa ASP, Gdańsk., Gdańsk 2016	
Sposób określenia liczby punktów ECTS	
Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się	Obciążenia studenta [w godz.]
Zajęcia dydaktyczne	45
Samokształcenie	0

Praca własna studenta	30	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75	
Liczba punktów ECTS		
Łączna liczba punktów ECTS przypisana do przedmiotu	3	
Bezpośredni kontakt z nauczycielem	L. godzin	ECTS
	45	1,8

1 godz = 45 minut; 1 punkt ECTS = 25-30 godzin

W sekcji 'Liczba punktów ECTS' suma punktów ECTS zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego.